

og efter at have fremsat sit Ærinde for Greven sagde denne: Aa, vil De vente et Øjeblik, saa skal jeg præsentere Dem for Kammerherren. — Jeg antager, at Forholdet er det, at den ærede Minister har faaet disse Embedsmænd fra Højres Tid, hvor det jo var saadan, at de privilegerede Stænder havde en fortrinsvis Ret til at komme i Besiddelse af højt betroede Stillinger i Staten. Jeg vil derfor sige til det ærede Medlem, som nu sætte sig, at skal der ske en grundig Forandring i vor Administration og navnlig da i Udenrigsministeriet, saa maa vistnok Udenrigsministeriet ganske bryde med det System, der fandtes i Højres Dage, ifølge hvilket de i Forvejen privilegerede Stænder fortrinsvis havde Adgang til at faa Ansættelse i visse sociale Stillinger.

Jeg har nogle Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem i Anledning af hans Udtalelser om Skattelovene. Det ærede Medlem var enigt med Venstres Ordfører, det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) i, at det var saare heldigt, at man var kommen bort fra de Regler, der hidtil vare benyttede ved den kommunale Skatteligning. Det var heldigt, at man var kommen bort fra den rent anarkistiske Ligning, der havde fundet Sted tidligere, hvor man paa nogle Steder havde haft en Ligning fra 1—14 og andre Steder fra 1 til 10—12. Jeg vil sige til det ærede Medlem, som nylig havde Ordet, at naar han udtalte sig for en Ændring i disse Forhold, saa udtalte han sig for at gaa tilbage til en for Smaakaarsfolk og jævne Middelstandsfolk daarligere Ligning. Det var jo netop det, der straks blev gjort gældende, at de Skattelove, vi nu have faaet, have hindret de gode demokratiske Ligninger, som hidtil have kunnet finde Sted i en Del Egne, og naar nu Højre og Højres Ordførere kritiserer, hvad Venstre har gjort, saa maa det siges, at Højre har intet som helst gjort for at faa disse Skattelove til at trænge ud i Livet paa en saadan Maade, at de kunne blive tilfredsstillende for den jævne Mand.

Her maa jeg gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Løvel, som i sin Tale forleden erklærede, at der havde fundet et Samarbejde Sted mellem Højre og Socialdemokratiet i denne Sag. Nej, det er saa langt fra, at der har fundet noget saadant Samarbejde Sted mellem Højre og Socialdemokratiet, at der mange Steder netop har været Brydninger mellem dem. Den Kildebeskatning, som vi kunde have benyttet, og som i nogen Maade kunde have

bidraget til at faa Ligningen retfærdig og rimelig, har paa alle Maader mødt den mest energiske Modstand fra Højres Side — den har desværre ogsaa mødt Modstand fra Venstres Side, men Reglen har været den, at, overalt hvor Socialdemokratiet og Venstre have været repræsenterede i Byraadene, have de stemt for Kildebeskatningen, hvorimod Højre har stemt imod den. Naar derfor det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) taler meget stærkt og meget skarpt mod disse Skattelove, fordi de væsentlig komme til at ramme Middelstanden, saa vil jeg sige til det ærede Medlem, at det er hans Parti og den Retning, han tilhører, der har Ansvaret for, at Skattelovene ere førte ud i Livet som sket er rundt om i vore Købstæder, og Højre har aldeles ingen Anledning til at rose sig af at have været bedre i saa Henseende end Venstre. Tværtimod, naar vi nu have faaet paalignet de smaa Skatteydere og den jævne Middelstand i vore Kommuner større Skatteydelse end tidligere, saa bærer Højre navnlig Skylden derfor — selvfølgelig sammen med en Del af Venstre, og navnlig maa det siges, at Venstre ved ikke at ændre den kommunale Ligning for København har givet Højre i Købstæderne en Undskyldning og et Forsvar for at stryge Kildebeskatningen. Jeg indrømmer, at det er ikke Undskyldning og Forsvar nok til at gøre det, men naar den københavnske Befolkning — baade de rige og de fattige — kun skal svare 2½ pCt. i Indkomstskat, saa kan der være en stærk Fristelse for mere velstaaende Folk i Provinserne til — naar det overhovedet er dem muligt — at flytte ind til København, og dette er jo i alt Fald noget, der kan nævnes til Forsvar og Undskyldning for Modstanden mod Kildebeskatningen.

Jeg vil derfor tillade mig at benytte Lejligheden til at spørge den ærede Regering, om den ikke i en nær Fremtid vil fremkomme med et Forslag, der ændrer dette Forhold, og som gør det muligt at kunne benytte Kildebeskatningen i sin yderste Konsekvens, uden at man behøver at risikere, at rige og velhavende Folk, der have tjent deres Penge i Købstæderne, flytte ind til København. En saadan Ændring vilde ikke blot Købstadkommunerne, men ogsaa en stor Del af Landkommunerne, særlig ved Stationsbyerne, være i høj Grad interesserede i. Alle ærede Medlemmer, der have været ude blandt deres Vælgere, ville vide, at det er netop en meget stærk og stadig gentagen Anke mod Skattelovene, at man har skabt et Skattely